

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 109¹ alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Procedura de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 17 martie 2011.
Nr. 248.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 1. — Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 109¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

Art. 2. — În scopul efectuării activităților prevăzute la art. 1, organul fiscal va proceda, în principal, la:

a) solicitarea, în condițiile legii, de informații de la autorități și instituții publice;

b) analiza tuturor informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă referitoare la situația fiscală a persoanei fizice verificate;

c) confruntarea informațiilor obținute prin administrarea mijloacelor de probă cu cele din declarațiile fiscale depuse, conform legii, de persoana verificată sau, după caz, de plătitorii de venit ori terțe persoane;

d) solicitarea, în condițiile legii, de informații, clarificări, explicații, documente și alte asemenea mijloace de probă de la persoana fizică verificată și/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice;

e) discutarea constatărilor organului fiscal cu persoana fizică verificată și/sau cu împuterniciții acesteia;

f) stabilirea, dacă este cazul, a diferenței de bază de impozitare ajustată, prin utilizarea metodelor indirecte, prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și a obligațiilor fiscale corespunzătoare acesteia;

g) dispunerea măsurilor asigurătorii, în condițiile legii.

Art. 3. — Perioada pentru care se determină starea de fapt fiscală a persoanei fizice verificate este perioada impozabilă definită de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul fiscal*.

Art. 4. — Perioada supusă verificării este perioada de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale.

CAPITOLUL II

Metodele indirecte

Art. 5. — Metodele indirecte utilizate pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele:

a) metoda sursei și cheltuirii fondului;

b) metoda fluxurilor de trezorerie;

c) metoda patrimoniului.

Art. 6. — (1) Selectarea metodelor indirecte pentru ajustarea bazei impozabile este de competența organelor fiscale.

(2) Selectarea metodelor indirecte pentru ajustarea bazei impozabile se face în funcție de situația constatată, sursele de informații și înscrisurile identificate sau documentele obținute.

(3) Utilizarea metodelor indirecte se poate face individual sau combinat, în funcție de complexitatea, dificultățile, sursele de informații și de perioada verificată.

Art. 7. — (1) *Metoda sursei și cheltuirii fondului* constă în compararea cheltuielilor efectuate de o persoană fizică cu veniturile declarate în perioada verificată. Orice cheltuială în exces față de valoarea declarată a veniturilor poate reprezenta venit impozabil nedeclarat.

(2) Pentru reconstituirea venitului obținut atât din surse impozabile, cât și din surse neimpozabile, care este luat în considerare la stabilirea bazei impozabile ajustate, se au în vedere fluxurile de numerar.

(3) Pentru aceasta, fluxurilor de numerar li se asociază cheltuielile și veniturile persoanei fizice, determinându-se astfel în întregime numerarul utilizat pentru efectuarea cheltuielilor, care va fi comparat cu numerarul încasat din orice sursă.

(4) Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate se va calcula balanța veniturilor și cheltuielilor efectuate, fiind luate în considerare veniturile, respectiv sumele încasate, cheltuielile totale, veniturile neimpozabile, creșterile și descreșterile nete ale activelor în perioada verificată.

(5) Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării.

Art. 8. — (1) *Metoda fluxurilor de trezorerie* constă în analiza intrărilor și ieșirilor de sume în/din conturile bancare, precum și a intrărilor și ieșirilor de sume în numerar, pentru a stabili mișcările de disponibilități bănești și asocierea acestor mișcări cu sursele de venit și utilizarea acestora.

(2) Prin utilizarea metodei fluxurilor de trezorerie se vor putea identifica venituri nedeclarate, pornindu-se de la analiza valorii și frecvenței depunerilor în conturile bancare și a surselor acestor depuneri.

(3) Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea disponibilităților bănești din conturile bancare și evidențiate în documente sau folosite la plata cu numerar cu toate veniturile din surse impozabile depuse în conturile bancare ori folosite la plata cu numerar a unor cheltuieli în perioada supusă controlului.

Art. 9. — (1) *Metoda patrimoniului* permite stabilirea bazei impozabile ajustate pentru o persoană fizică verificată, analizând creșterea, respectiv descreșterea patrimoniului net al acesteia.

(2) Metoda patrimoniului constă în determinarea venitului impozabil pe baza creșterii valorii patrimoniului net al unei persoane fizice pe parcursul unei perioade impozabile, după ajustarea cu cheltuielile efectuate și veniturile neimpozabile. Se consideră că pentru orice perioadă impozabilă venitul unei persoane fizice este folosit pentru elemente de cheltuieli, inclusiv pentru creșterea patrimoniului net sau pentru scăderea obligațiilor.

(3) Creșterea sau descreșterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârșitul perioadei. Se vor lua în considerare efectele pe care le au asupra patrimoniului net achiziționarea de active, reducerea de obligații și cheltuielile efectuate din surse de venit care nu sunt declarate ca fiind impozabile.

Art. 10. — În vederea aplicării metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate a unei persoane fizice verificate, organele fiscale efectuează următoarele activități:

a) stabilirea stării de fapt în cazul persoanei fizice supusă verificării și care îndreptățește organul fiscal la aplicarea

metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate. Organul fiscal are dreptul să utilizeze metodele indirecte de stabilire a veniturilor impozabile dacă în urma verificării fiscale prealabile a fost constatată o diferență semnificativă între, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitorii de venit și, pe de altă parte, situația fiscală personală;

b) examinarea oricăror înscrisuri sau informații despre activitatea persoanei fizice verificate referitoare la mărimea veniturilor și/sau a cheltuielilor pe perioada verificată;

c) stabilirea elementelor sau criteriilor care conduc la concluzia că veniturile realizate și/sau cheltuielile efectuate de persoana fizică verificată nu sunt conforme cu declarațiile de venit depuse la organele fiscale;

d) identificarea, analizarea și selectarea elementelor probatorii în vederea selectării metodei/metodelor indirecte;

e) selectarea metodei sau a metodelor indirecte, care se face în funcție de cerințele specifice ale acestora, de situația fiscală a persoanei fizice verificate și de natura informațiilor ori a documentelor disponibile. Organele fiscale vor utiliza individual sau combinat metodele indirecte;

f) stabilirea bazei impozabile ajustate prin metoda/metodele indirecte, pentru perioada verificată, pe fiecare categorie de venit supusă impozitării (venituri din surse identificate și/sau din surse neidentificate);

g) calculul impozitului pe venit datorat de persoana fizică verificată pentru perioada verificată, corespunzător bazei impozabile ajustate;

h) stabilirea diferenței de impozit pe venit datorat de persoana fizică pentru perioada verificată.

Art. 11. — Rezultatele obținute din aplicarea metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate se înscriu în raportul încheiat de organul fiscal la finalizarea verificărilor, împreună cu nominalizarea metodei/metodelor indirecte utilizate și a tuturor elementelor avute în vedere la stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit.

CAPITOLUL III

Procedura de aplicare a metodelor indirecte

SECȚIUNEA 1

Etape preliminare verificării fiscale prealabile documentare

Art. 12. — Pentru verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice, organele fiscale efectuează următoarele activități preliminare:

a) analiza de risc pentru stabilirea riscului probabil pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor instituții ori autorități publice;

b) selectarea grupului de persoane care vor fi supuse verificării fiscale prealabile documentare.

Art. 13. — *Analiza de risc* reprezintă activitatea efectuată de organele fiscale pentru a identifica riscurile de nedeclarare a veniturilor impozabile, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le comunica organelor fiscale competente pentru selectarea persoanelor fizice care vor fi supuse verificării fiscale prealabile documentare.

Art. 14. — Analiza de risc constă în următoarele activități:

a) definirea caracteristicilor grupului persoanelor fizice cu potențial risc de nedeclarare;

b) stabilirea surselor de date specifice acestui grup;

c) culegerea și formalizarea informațiilor;

d) elaborarea indicatorilor de risc specifici grupului;

e) stabilirea riscului minim acceptat de administrația fiscală;

f) procesarea și elaborarea listei persoanelor care depășesc riscul minim;

g) propuneri pentru efectuarea verificării fiscale prealabile documentare.

Art. 15. — Dispozițiile prezentei proceduri se vor completa, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu norme privind procedura de analiză de risc, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului act normativ.

Art. 16. — Selectarea persoanelor fizice ce urmează a fi supuse verificării fiscale prealabile documentare este efectuată de către organul fiscal competent.

Art. 17. — Selectarea persoanelor fizice ce urmează a fi supuse verificării fiscale prealabile documentare se face din lista persoanelor care depășesc riscul minim acceptat de administrația fiscală, în funcție de nivelul riscului și de capacitatea de efectuare a verificărilor fiscale prealabile documentare.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea fiscală prealabilă documentară

Art. 18. — *Verificarea fiscală prealabilă documentară* reprezintă ansamblul activităților prevăzute la art. 1 efectuate la sediul organului fiscal pe baza informațiilor deținute de către acesta sau obținute ca urmare a exercitării atribuțiilor prevăzute de lege.

Art. 19. — Verificarea fiscală prealabilă documentară se efectuează asupra persoanelor fizice selectate.

Art. 20. — Activitatea de verificare fiscală prealabilă documentară se desfășoară fără notificarea persoanei fizice.

Art. 21. — Pe perioada desfășurării activității de verificare fiscală prealabilă documentară, organele fiscale pot solicita terților, inclusiv plătitorilor de venit sau oricăror autorități sau instituții publice, în condițiile legii, informații ori documente pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice supuse verificării.

Art. 22. — Verificarea fiscală prealabilă documentară constă în compararea tuturor veniturilor declarate de persoana fizică supusă verificării sau de plătitorii de venit dintr-o perioadă impozabilă, pe de o parte, cu situația fiscală personală definită la art. 109¹ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, din aceeași perioadă impozabilă, pe de altă parte.

Art. 23. — La stabilirea situației fiscale personale, organul fiscal are în vedere evoluția totalității drepturilor și obligațiilor de natură patrimonială, pe parcursul perioadei impozabile verificate, inclusiv a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente relevante pentru stabilirea bazei impozabile pentru impozitul pe venit datorat de persoana fizică.

Art. 24. — Organele fiscale stabilesc situația fiscală personală pe baza informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă, astfel:

a) deținute de organul fiscal;

b) obținute de către organul fiscal de la terți prin exercitarea dreptului său de a solicita informații sau documente, potrivit art. 52—59 din Codul de procedură fiscală;

c) obținute de organul fiscal de la autoritățile sau instituțiile publice, în condițiile art. 60—63 din Codul de procedură fiscală.

Art. 25. — Verificarea fiscală prealabilă documentară are în vedere examinarea informațiilor referitoare la persoana fizică verificată în ceea ce privește sursele de venit, regimurile de impunere, îndeplinirea obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale, rezultatele eventualelor inspecții fiscale cu privire la activitățile independente desfășurate de persoana fizică, dacă este cazul, verificări la persoane juridice cu care aceasta are

legături de afaceri și orice alte asemenea examinări, în funcție de informațiile existente în evidența fiscală.

Art. 26. — În scopul stabilirii situației fiscale personale a persoanei fizice verificate și al comparării acesteia cu veniturile declarate, organul fiscal procedează la examinarea și evaluarea intrărilor și ieșirilor din patrimoniu a bunurilor mobile și imobile, a intrărilor și ieșirilor de bani sau alte valori, precum și a altor elemente ce vizează nivelul și categoriile de cheltuieli personale ale persoanei fizice verificate.

Art. 27. — Prin verificarea fiscală prealabilă documentară se stabilesc:

a) nivelul veniturilor realizate de persoana fizică verificată comparativ cu veniturile din declarațiile fiscale;

b) continuarea verificării fiscale sau încetarea acesteia.

Art. 28. — Rezultatele verificării fiscale prealabile documentare se consemnează într-un raport de verificare fiscală prealabilă documentară.

Art. 29. — Raportul de verificare fiscală prealabilă documentară conține toate constatările reținute de organul fiscal pe perioada desfășurării verificării, precum și propunerea de a continua verificarea sau de a înceta procedura de verificare. După analiza raportului de verificare fiscală prealabilă documentară, conducătorul organului fiscal decide, în condițiile legii, prin rezoluție scrisă, continuarea sau încetarea procedurii de verificare.

SECȚIUNEA a 3-a

Verificarea fiscală

Art. 30. — (1) În cazul în care rezultatul verificării fiscale prealabile documentare reprezintă o diferență semnificativă între veniturile realizate de persoana fizică, calculate în baza situației fiscale personale, și veniturile declarate de aceasta sau de plătitorii de venit, conform art. 109¹ alin. (4) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal comunică avizul de verificare persoanei fizice care a făcut obiectul verificării fiscale prealabile documentare.

(2) Avizul prevăzut la alin. (1) este însoțit de un extras din raportul de verificare fiscală prealabilă documentară ce conține concluziile verificării, care au stat la baza luării deciziei de continuare a procedurii de verificare.

Art. 31. — Prin comunicarea avizului de verificare, procedura de verificare fiscală continuă. Verificarea, denumită în continuare *verificare fiscală*, se efectuează cu cooperarea persoanei fizice verificate.

Art. 32. — (1) Avizul de verificare cuprinde toate elementele prevăzute de art. 109³ din Codul de procedură fiscală, respectiv:

a) temeiul juridic al verificării fiscale. Se precizează că este îndeplinită condiția prevăzută la art. 109¹ alin. (4) din Codul de procedură fiscală;

b) data de începere a verificării fiscale. Este data stabilită de organul fiscal pentru începerea verificării fiscale. Avizul de verificare se comunică persoanei fizice cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii verificării fiscale. La stabilirea datei de începere a verificării fiscale organul fiscal va avea în vedere perioada necesară pentru comunicarea avizului de verificare;

c) perioada ce urmează a fi supusă verificării. Perioada supusă verificării este perioada impozabilă definită de Codul fiscal, cu respectarea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării. Acest drept trebuie să fie precizat expres în avizul de verificare;

e) solicitarea de informații și înscrisuri relevante pentru verificare. Se precizează că, în termen de 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, persoana fizică verificată trebuie să prezinte documente justificative pentru clarificarea situației fiscale personale. Odată cu comunicarea avizului de verificare organul fiscal solicită extrasele de conturi bancare.

(2) Prin avizul de verificare, persoana fizică este înștiințată că are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 33. — Avizul de verificare se comunică persoanei fizice în conformitate cu dispozițiile art. 44 din Codul de procedură fiscală. Avizul de verificare este însoțit de Carta drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării fiscale.

Art. 34. — În cazul refacerii verificării ca urmare a unei dispoziții cuprinse în decizia de soluționare a contestației, se comunică persoanei fizice un aviz de refacere a verificării.

Art. 35. — (1) Amânarea datei de începere a verificării fiscale se poate face o singură dată, la solicitarea scrisă a persoanei fizice, pentru motive justificate. În solicitare persoana fizică prezintă motivele pentru care solicită amânarea și, după caz, documentele justificative în susținerea acestora.

(2) Cererea de amânare se soluționează în termen de maximum 5 zile de la data înregistrării acesteia.

(3) În situația în care organul fiscal a aprobat amânarea datei de începere a verificării fiscale, comunică persoanei fizice data la care a fost reprogramată acțiunea de verificare fiscală.

Art. 36. — (1) Acțiunea de verificare fiscală se desfășoară, de regulă, la sediul organului fiscal. În acest scop, persoana fizică verificată este înștiințată prin avizul de verificare despre locul și persoana de contact la care să se prezinte.

(2) La cererea persoanei fizice verificate, verificarea fiscală se poate desfășura și la:

a) domiciliul său, dacă persoana verificată este în imposibilitate fizică de a se deplasa;

b) domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate sau juridică, dacă domiciliul acestei persoane reprezintă și sediul său profesional.

(3) Solicitarea scrisă a persoanei fizice pentru desfășurarea verificării la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență se depune la organul fiscal înainte de data începerii verificării fiscale înscrisă în avizul de verificare. Cererea se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.

(4) Pentru efectuarea verificării la domiciliul persoanei fizice sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate ori juridică trebuie ca spațiul pus la dispoziția organului fiscal să fie adecvat pentru efectuarea verificărilor.

(5) Prin *spațiu adecvat desfășurării verificărilor* se înțelege asigurarea unui spațiu, în limita posibilității persoanei fizice, care să permită desfășurarea activităților legate de controlul documentelor și elaborarea actului de control.

(6) La data începerii verificării fiscale, organul fiscal va avea prima discuție cu persoana fizică supusă verificării. Cu această ocazie, organul fiscal va prezenta persoanei fizice legitimația și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului fiscal.

Art. 37. — (1) Persoana fizică are la dispoziție o perioadă de 60 de zile de la primirea avizului să prezinte documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală.

(2) Prin *clarificări relevante* se înțelege prezentarea de explicații în legătură cu conținutul unor documente justificative sau în legătură cu unele situații de fapt.

(3) Perioada prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea scrisă și temeinic justificată a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal.

(4) Ori de câte ori pe parcursul verificării fiscale organul fiscal apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile art. 52 și 56 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal va stabili, cu consultarea persoanei fizice, un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

Art. 38. — (1) Durata efectuării verificării fiscale este stabilită de organul fiscal și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) Perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organul fiscal pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale.

Art. 39. — (1) Acțiunea de verificare poate fi suspendată când este îndeplinită una dintre următoarele condiții și numai dacă neîndeplinirea acesteia împiedică finalizarea verificării fiscale:

a) pentru efectuarea unei expertize conform Codului de procedură fiscală;

b) pentru efectuarea de cercetări în vederea identificării persoanei fizice sau a stabilirii realității unor tranzacții;

c) la solicitarea scrisă a persoanei fizice ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de organul fiscal desemnat pentru efectuarea verificării, care conduce la imposibilitatea continuării verificării. Pe parcursul unei verificări, persoana fizică poate solicita suspendarea acesteia doar o singură dată;

d) pentru solicitarea unor informații suplimentare de la terțe persoane sau de la autoritățile fiscale similare din alte state membre ale Uniunii Europene ori din state cu care România are încheiate convenții internaționale pentru schimburi de informații în scopuri fiscale;

e) la propunerea structurii care coordonează activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice, pentru valorificarea unor informații rezultate din alte verificări, primite de la alte autorități sau instituții publice ori de la terți.

(2) Data de la care se suspendă acțiunea de verificare este comunicată persoanei fizice prin decizie de suspendare. Decizia de suspendare este act administrativ fiscal și poate fi contestată în condițiile Codului de procedură fiscală.

(3) După încetarea condițiilor care au generat suspendarea, verificarea fiscală va fi reluată, data acesteia fiind comunicată în scris persoanei fizice.

Art. 40. — Pe parcursul derulării verificării fiscale, cu respectarea termenului prevăzut la art. 109¹ alin. (5) din Codul de procedură fiscală, persoana supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.

Art. 41. — Înscrisurile și explicațiile prezentate conform art. 40 se referă la elemente privind clarificarea situației fiscale personale definite la art. 109¹ din Codul de procedură fiscală.

Art. 42. — Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere, în special, următoarele:

a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;

b) documentele/informațiile persoanei fizice verificate sau în legătură cu aceasta deținute sau obținute de organele fiscale;

c) informații oficiale publicate de autorități sau instituții publice;

d) documente/informații obținute de la terțe persoane în legătură cu veniturile sau cheltuielile persoanei verificate;

e) documente/informații de la autoritățile și instituțiile publice în legătură cu patrimoniul persoanei fizice verificate;

f) oricare alte evidențe relevante pentru ajustarea sau stabilirea bazei impozabile;

g) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată, de plătitorii de venit sau de terțe persoane.

Art. 43. — La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Art. 44. — (1) La începerea verificării fiscale, persoana fizică verificată este informată că poate numi persoane care să dea informații.

(2) Dacă informațiile persoanei fizice verificate sau cele ale persoanei numite de aceasta sunt insuficiente, atunci organul fiscal se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații, în condițiile art. 52—59 din Codul de procedură fiscală.

(3) Persoana fizică verificată este informată pe parcursul desfășurării verificării fiscale asupra constatărilor rezultate din verificare.

Art. 45. — Persoana fizică verificată are dreptul să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale, în condițiile legii. Aceasta are dreptul să dea informații, să prezinte înscrisuri relevante pentru verificarea fiscală, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

Art. 46. — (1) Rezultatul verificării se consemnează într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările din punct de vedere factic și legal.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza impozabilă.

(3) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal, sub semnătură.

Art. 47. — (1) La finalizarea verificării fiscale, organul fiscal prezintă persoanei fizice constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma verificării fiscale sau a cazului în care persoana fizică renunță la acest drept și notifică, în scris, acest fapt organelor fiscale.

(2) Data, ora și locul prezentării concluziilor se comunică, în scris, persoanei fizice, în timp util.

(3) Persoana fizică are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările verificării fiscale, punct de vedere ce se anexează la raportul de verificare și asupra căruia organul fiscal se pronunță în cuprinsul raportului.

Art. 48. — (1) Raportul de verificare se semnează de către organele fiscale care au efectuat verificarea, se verifică și se avizează de șeful de serviciu și se aprobă de către conducătorul organului fiscal competent.

(2) Decizia de impunere sau de încetare a procedurii de verificare fiscală se comunică persoanei fizice verificate, conform art. 44 din Codul de procedură fiscală.

Art. 49. — Ori de câte ori organele fiscale, în cadrul constatărilor efectuate cu ocazia verificării fiscale, au indicii care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, sesizează organele de urmărire penală, în condițiile prevăzute de legea penală.

Art. 50. — În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare fiscală sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organele fiscale stabilesc baza impozabilă ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizia de impunere.

SECȚIUNEA a 4-a

Reverificarea

Art. 51. — (1) Verificarea prevăzută la art. 109¹ din Codul de procedură fiscală se efectuează o singură dată pentru impozitul pe venit și pentru fiecare perioadă impozabilă. Prin excepție, conducătorul organului fiscal competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii verificării fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute organelor fiscale la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.

(2) Datele suplimentare, necunoscute organelor fiscale la data efectuării verificării fiscale la o persoană fizică, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta din situații, cum sunt:

a) efectuarea unui control, potrivit prevederilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte și persoana fizică în cauză;

b) obținerea, pe parcursul acțiunilor de verificare efectuate la alți contribuabili, a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă verificării fiscale;

c) informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele verificării fiscale anterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 52. — (1) În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei proceduri se aprobă, prin ordin al ministrului finanțelor publice, Carta drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării fiscale.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se aprobă modelul și conținutul formularelor utilizate în activitatea de verificare fiscală, precum și ale raportului de verificare fiscală prealabilă documentară, raportului de verificare fiscală, deciziei de impunere și deciziei de încetare a procedurii de verificare.